

Hvad betyder det for den enkelte?

Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?

Leder fra LaRouchePAC, 17. juni, 2018 – Resultaterne af Trump-Kim-topmødet 13. juni i Singapore har nu gjort de enorme forandringer »officielle«, der har fundet sted i denne verden i et stadigt højere tempo, lige siden afslutningen af det 20. århundrede – forandringer, der i vid udstrækning er blevet katalyseret af Lyndon LaRouches ideer og af hans hustru, Helgas, rolle som en verdensleder. Kommende fredag, 22. juni, vil *Executive Intelligence Review* genudgive en afgørende artikel af Lyndon LaRouche fra 18. juli, 1999, med titlen, »Kan du personligt overleve denne konkurs?« På samme deadline, 22. juni, vil William F. Wertz, jr. og Dennis Speed begynde den første af 8 lektioner om LaRouches økonomi, i Manhattan.

Af sådanne grunde bør vi i dag tilføje endnu et spørgsmål til det, som Lyndon LaRouche stillede for næsten 19 år siden i *EIR*. Dette spørgsmål er, »Har du, personligt, råd til at forpasse denne mulighed?«

Stedet over for de største, verdenshistoriske begivenheder, som dem, vi netop nu konfronteres med, er der en stærk tilbøjelighed til at se på det enkelte menneske – i det mindste det menneske, der ikke i øjeblikket er i avisernes overskrifter – som blot én i en gruppe, det være sig en større eller mindre gruppe. En i »banden«. »En af drengene.« Men det er ikke sandt. Det er ikke menneskets natur.

Sine begrænsninger til trods, så findes sandhedens bundlinje i

stedet i det, mange kalder »bibelsk« – den anskuelse, der siger, at jeg kom ind i denne verden nøgen og alene, og jeg vil før eller senere forlade den nøgen og alene, for at stå til regnskab for, hvilken brug jeg har gjort af det, LaRouche har kaldt min »pigrimsfærd til dødeligheden«. Dette er den sandere, menneskelige natur, som Egyptens kunstmalere portrætterede det mange århundreder før Moses blev født.

Dette er gribende skildret af omstændighederne omkring bus-boykotten i Montgomery, Alabama, i 1955-56, hvor Martin Luther King, jr. for første gang nærmest som ved et tilfælde blev kastet ind i en lederskabsposition, han aldrig havde bedt om, og så pludselig blev tvunget til at kæmpe sig igennem sin egen forpinte selvtillidskrise, før han faktisk kunne begynde at lede.

Som David J. Garrow beretter i sin King-biografi fra 1986, *Bearing the Cross*, så var ingen af de etablerede, sorte ledere i Montgomery kvalificeret til at lede den nye bevægelse for at boykotte byens busser pga. deres dårlige behandling af de sorte, pga. de personlige kløfter og gruppekløfters forværrede fronter, som splittede disse ledere. Hvis en gruppe tog positionen som præsident for den nye sammenslutning, ville de andre måske ikke støtte boykotten fuldt og helt. De gensidigt fjendtlige grupper valgte den meget unge dr. King, nybegynderen, om ikke af anden grund, så fordi han endnu ikke havde haft tid til at tiltrække personligt nag og nid. Lederen af en af grupperne sagde til en ven, at pastor King, selv om han var ekstremt veluddannet og veltalende, med sine 26 år mere »lignede en dreng end en mand«.

Da pastor King blot var én af de nominerede til præsident, forventede hans nærmeste ven, pastor Ralph Abernathy, at han ville afstå. I stedet svarede han efter en pause, »Jamen, hvis I mener, jeg kan være til nogen tjeneste, vil jeg« og accepterede.

Da han kom hjem den aften, mindre end en time før det

massemøde, hvor han skulle holde hovedtalen, overvejede han, hvad han kunne sige til folk på mødet. Da han indså, at han ikke kunne forberede en tale, blev han »grebet af frygt« og »overvældet af en følelse af utilstrækkelighed«, som han senere skrev. Bøn lagde en vis dæmper på hans frygt, men han var stadig usikker på, hvad han skulle sige til de tusinder, der allerede var mødt op udenfor for at høre ham.

Når vi således fejrer dr. King, som LaRouche-bevægelsen netop har gjort endnu engang i Manhattan med Schiller Instituttets opførelse af Beethovens Messe i C-dur og afroamerikanske spirituals til ære for dr. King og Robert Kennedy, der begge blev myrdet for 50 år siden, så fejrer vi vores virkelige menneskelige natur. Dette er vores mulighed, og den kommer ikke igen.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un, spadserer sammen til deres udvidede, bilaterale møde, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Helga Zepp-LaRouche: Trump og hans eurasiske allierede udmanøvrerer det døende Britiske Imperium

Leder fra LaRouchePAC, 14. juni, 2018 – Denne lederartikel er taget fra dagens ugentlige strategiske webcast med Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, og som

reflekterer over den forgangne uges historiske møder – Trump-Kim-topmødet og SCO-topmødet – og som, sammen med det interne kollaps af G7 og G7-topmødet, demonstrerer det gamle paradigmes død og fremkomsten af det nye.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg er faktisk temmelig glad over at kunne fortælle jer, at to norske parlamentsmedlemmer har foreslået at tildele Nobels Fredspris til præsident Trump. Dette finder jeg særdeles passende, i modsætning til den Nobels Fredspris, som blev tildelt Obama for absolut ingenting, tværtimod. Denne udvikling, hvor Nordkorea og USA finder en måde, hvorpå de fuldstændig kan transformere en gammel, fjendtlig relation til en relation for samarbejde og en lysende fremtid, mener jeg, virkelig er en fantastisk udvikling. Jeg ved, at alle mainstream-medierne i Vesten er ved at få et apoplektisk anfald over dette, men ser man på det, mener jeg, det er absolut lovende.

For det første, de fakta, I alle er bekendt med: De aftalte en total atomafrustning af Nordkorea til gengæld for udsigten til at gøre Nordkorea til et fremgangsrigt og velstående land.

Jeg finder det meget interessant, at Det Hvide Hus, med Trump og det Nationale Sikkerhedsråd, producerede en fire minutter lang video[1], hvor de to valgmuligheder for Nordkorea blev fremstillet: Den ene mulighed er den gamle status og krig, eller i stedet at få en total modernisering af landet, med moderne jernbaner – de viste endda et kørende, kinesisk maglev-tog (magnetisk svævetog) og folk, der var fremgangsrige og produktive. Dette var virkelig godt, for denne video viser præcist, hvad der vil ske ...

Jeg så hele hans pressekonference[2], og jeg må sige, at jeg vil råde alle vore seere til også at se den. For man hører så meget om, at Trump er dit eller dat; og den måde, han opførte sig på, på denne lange pressekonference, hvor han afparerede den mest typiske, gammeldags tankegang og spørgsmål fra hovedsageligt amerikanske journalister og ikke lod sig

provokere ... han sagde ganske enkelt, at han var fortrøstningsfuld med hensyn til, at denne proces var på en god kurs.

Det var meget vigtigt, at han også annoncerede, at USA ville stoppe det, han kaldte »krigsspillene«, de amerikansk-syd-koreanske militærmanøvrer, og dette er naturligvis psykologisk meget vigtigt for nordkoreanerne, for, hvis man hele tiden har disse krigsspil på ens dørtærskel, så skaber det en permanent, psykologisk terror.

Folk, der endnu ikke har dannet sig en vurdering af, hvordan de skal se på dette, bør blot tage i betragtning, at det sydkoreanske folk var totalt entusiastisk. De gik glade rundt i gaderne. [Den sydkoreanske] Præsident Moon [Jae-in], der så live-streamingen fra konferencen i Singapore, klappede flere gange. Husk den tyske genforening, der fandt sted for nu snart 29 år siden; folk i Tyskland husker nok den totale jubel og glæde hos familier, der ikke har set hinanden i rigtig mange år, kramme hinanden; venner, der omfavner hinanden og kysser hinanden. Og det var en fryd!

At den tyske genforening ikke kun frembragte glæde bagefter, havde at gøre med det overordnede, geostrategiske miljø: I ved, med Bush og Thatcher og Mitterand, der alle var ekstremt fjendtlige over for processen med tysk genforening, og derfor blev de østtyske stater praktisk talt økonomisk afmonteret, i det store og hele. Men omstændighederne, miljøet, i Nordkorea er selvfølgelig totalt anderledes.

Så jeg vil gerne sige, at jeg er meget forhåbningsfuld med hensyn til, at denne proces vil lykkes, af den meget simple grund, at den finder sted i en fuldstændig anden, strategisk sammenhæng, nemlig med Bælte & Vej Initiativet, integrationen af Bælte & Vej Initiativet med den Eurasiske Økonomiske Union og denne form for økonomiske udviklingsplaner, som Rusland også talte om, og som Kina sagde, de ville bidrage til, og ligeledes sammen med USA overtage sikkerhedsgarantier for

Nordkorea; disse økonomiske planer finder sted i sammenhæng med planen om at udvikle Ruslands Fjernøsten for at integrere det med hele Asien, og som blev diskuteret på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok sidste september, og det blev ligeledes diskuteret i den inter-koreanske dialog i april mellem de to præsidenter for de to Korea'er.

Jeg mener, Trump har fuldstændig ret: Han sagde, at fortiden ikke behøver bestemme fremtiden. Reel forandring er mulig. Dette er en virkelig god udvikling, og alle nejsigerne skal bare gå hjem og tænke sig om ...

Jeg mener, at denne ånd er klart fremherskende i Asien. Det var ligeledes den kinesiske udenrigsminister Wang Yis udtrykkelige anskuelse efter SCO-topmødet i Qingdao, Kina. Dette topmøde var en ekstraordinær milepæl, hvor Wang Yi bagefter sagde, at SCO repræsenterer 3,1 mia. mennesker og allerede nu er et fuldstændig nyt system for internationale relationer, opbygget på gensidig tillid, samarbejde, venskab og fælles mål, og det er en ny model, der lader tilbage og transcenderer den gamle, geopolitiske orden, Kold Krig, ekskluderende klubber og civilisationernes sammenstød – alt dette lades tilbage, og en ny æra med samarbejde er blevet etableret.

Dette var meget smukt, for topmødet med den indledende banket blev åbnet af præsident Xi Jinping med reference til Konfutse. Han sagde, at Qingdao er i Shandong-provinsen, som er Konfutses hjemegn og hjemstedet for konfucianisme, og at Konfutse bør stå som vejleder for Shanghai Samarbejdsorganisationens fremtid.

Jeg mener, at Xi Jinping er en filosof, og sæt blot dette i modsætning til – kan I forestille jer, at nogen som helst europæisk leder ville åbne et EU-topmøde med ordene, »vi bør have ånden fra Platon, eller fra Shakespeare eller Schiller, som vejleder for den Europæiske Union«? Intet er mere umuligt at forestille sig end det, på nuværende tidspunkt.

Så fremtiden ligger i Asien. Den form for samarbejde og faste beslutning om at skabe en bedre verden for alle mennesker, der lever på denne planet, bliver netop nu virkeliggjort i Asien.

Det er en virkelig god ting, at præsident Trump afgjort hjælper det bedste, han kan, for at denne orden skal lykkes, på trods af handelsspændingerne og på trods af de resterende problemer, der stadig eksisterer. Jeg er fuldstændig fortrøstningsfuld med hensyn til, at ånden og dynamikken i dette nye fænomen, disse nye kræfter, som Wang Yi talte om – han sagde, at der er nye kræfter i arbejde, som gør alt dette muligt – og jeg mener, dette er vor tids dynamik, vor tids tendens. Og det er en god ting. Det er vidunderligt, og alle, der elsker menneskeheden, og som elsker fred, bør være absolut glade.

Se hele Zepp-LaRouches webcast, inkl. engelsk udskrift.

[1] <https://www.youtube.com/watch?v=A838gS8nwas>

[2] <https://www.youtube.com/watch?v=E0BWMd1R7wE>

Hele verden responderer til den nye virkelighed, skabt af Trump-Kim-topmødet

Leder fra LaRouchePAC, 14. juni, 2018 – Gårsdagens topmøde i Singapore demonstrerede, at der er en kursændring i gang, en kursændring, som bortfejer de gamle, dekadente, geopolitiske strukturer og i stedet indvarsler et Nyt Paradigme, der nu slår rødder, først i Asien, omkring den Nye Silkevejsånd.

Verden er splittet, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar i dag, mellem på den ene side dem, der forstår, at Trump-Kim-topmødet er begyndelsen til en ny form for proces for fred gennem udvikling; og så dem på den anden side, hvis hysteriske reaktion til topmødet vidner om det faktum, at de ville foretrække selv atomkrig frem for at se deres spilleregler ændret. Sidstnævnte gruppe omfatter Det britiske Imperium, dets neokonservative og neoliberale allierede i USA og de apoplektiske, vestlige medier, der lyver vildt om det, der fandt sted i Singapore.

Den nye virkelighed er imidlertid ikke gået hen over hovedet på skarpe iagttagere. Kinas *Global Times* udgav i dag en lederartikel om topmødet og bemærker, at »en vis kraft arbejder for, at sådanne tilsyneladende umulige ting kan blive mulige. Denne kraft er den nye logik i international politik i det 21. århundrede«. Dernæst refererede lederartiklen til den diskussion om Konfucius og Mencius, som den kinesiske præsident Xi Jinping førte på det netop afsluttede SCO-topmøde i Qingdao: »USA har måske brug for at låne noget visdom af Østens filosofi«, skrev *Global Times*.

Det er præcist, hvad det drejer sig om, understregede Zepp-LaRouche, og det tjener til at fremhæve de dybe, filosofiske rødder til den bølge af kulturel optimisme, der nu er fremherskende i Asien, og som hurtigt må spredes til USA og Europa. Nøglen til, at dette kan ske, er, at Vesten tilslutter sig den Nye Silkevej, og at Vesten kan opleve den hurtige, økonomiske transformation på planeten, som den Nye Silkevej skaber. Det er denne politik, der har løftet over 700 mio. kinesere ud af fattigdom på henved 30 år; og det er samme politik, og samme optimisme, som kineserne nu bringer til Afrika sammen med betydelig investering i infrastruktur. Denne fremgangsmåde har allerede reduceret fattigdomsraten i Afrika fra 50 % til 40 % i løbet af de seneste 15 år – noget, som den britiskinducerede pessimisme i Vesten mente, var umuligt.

Men, som *Global Times* bemærker, dette er tider, hvor det

tilsyneladende umulige bliver muligt – når vi bare fjerner den sten på vejen, der hedder Det britiske Imperium.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un deltager i deres bilaterale møde, tirsdag, 12. juni, 2018, i Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

---

12. juni, 2018: Den Nye Silkevejsånd lyser i al sin pragt

Leder fra LaRouchePAC, 12. juni, 2018 – Denne dag vil gå over i historien, ikke alene på grund af den ekstraordinære bedrift i Korea, der blev skabt af Donald Trump, Kim Jong-un, Moon Jae-in, Xi Jinping, Shinzo Abe og Vladimir Putin, men også, fordi den »Nye Silkevejsånd« har taget endnu et gigantskridt fremad for virkeliggørelsen af fred og udvikling for hele verden.

Den fælles erklæring, som blev underskrevet og offentliggjort af formand Kim og præsident Trump, kan læses nedenstående. Den siger utvetydigt, at den nye relation mellem USA og D.P.R.K. »vil bidrage til fred og fremgang for Koreahalvøen, og for verden«. I en pressekonference efter topmødet, talte præsident Trump på en dyb måde om den transformation, der finder sted i verden som helhed. Han begyndte: »Jeg står foran jer som repræsentant for USA for at give jer et budskab om håb og vision, og et budskab om fred«. Han sagde, at det succesfulde topmøde beviste, at »reel forandring er muligt«; at »fortiden ikke behøver definere fremtiden«; at »enhver kan skabe krig, men kun de modigste kan skabe fred«. Han konkluderede,

korrekt, at »Det er et meget stort øjeblik i verdenshistorien«.

Det bliver opfattet i hele verden, at denne historiske begivenhed i Singapore, og det på lignende vis transformerende møde i Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), der fandt sted i weekenden 9.-10. juni i Qingdao, står i skarp kontrast til kaosset på G7-mødet i Quebec, hvor Trump udtalte, at Putin burde sidde med ved bordet, hvis der skulle opnås noget som helst af betydning. Trump fik fuld opbakning fra den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte, alt imens Shinzo Abe ligeledes nægter at gå med i de verbale angreb mod Rusland og arbejder tæt sammen med præsident Putin omkring fælles udviklingsprojekter. Det, der er tilbage af G7 – Frankrig, Tyskland, Canada og UK – kunne ende med at blive G4, hvis de ikke bryder ud af Det britiske Imperiums desperate bestræbelse på at opretholde opsplittningen af verden i Øst og Vest.

Der skabes historie i Asien, og ikke i Vestens affældige økonomier og kulturelle forfald. Trumps anerkendelse af Kina og Rusland reflekterer hans erkendelse af, at, med samarbejde, kan store forandringer skabes for en forbedring for menneskeheden som helhed, og at USA selv kun kan genrejses til sin tidligere storhed ved at blive en del af den Nye Silkevejsånd, som Helga Zepp-LaRouche har udlagt det. Denne ånd er smitsom og inspirerer kulturel optimisme og står i skarp kontrast til den kulturelle pessimisme, der i stigende grad har inficeret Europa og USA i løbet af de seneste halvtreds år.

Efter at have set Trumps pressekonference i Singapore, kom fr. LaRouche med den iagttagelse, at Trump havde nægtet at lade sig provokere af de hysteriske, vestlige krigsmager-medier, men snarere demonstrerede en fuldstændig tillid til, at det nye paradigme for fred gennem udvikling var både muligt og nødvendigt. Det er, hvad Lyndon LaRouche og denne bevægelse har kæmpet for i løbet af de seneste halvtreds år. Det er en tid for historiske transformationer, et faseskifte i de

kvalitative egenskaber af menneskeheden udvikling, i hvilken det enkelte individs handlinger kan forandre verden. Man bør ikke stå og se til fra sidelinjen. Folk bør, på en ligefrem måde, få at vide, at de skal gå med i LaRouche-bevægelsen med det formål at bringe den Nye Silkevejsånd til hele menneskeheden.

Foto: Præsident Donald J. Trump med Nordkoreas leder Kim Jong-un. 12. juni, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Succes eller fiasko; emnet for dette topmøde er det, der er vigtigt for fremtiden

Leder fra LaRouchePAC, 11. juni, 2018 – Til stor fortrydelse for alle, der bebor den gamle, »liberale«, atlantiske orden, bliver det nu i stigende grad klart, at præsident Donald Trump er i færd med totalt at bryde ud af et Europa, domineret af britisk geopolitik, til fordel for at lade USA blive involveret sammen med Asien.

Asien bliver af Kinas Bælte & Vej Initiativ katalyseret frem i forreste række af fremtiden – med gennembrud inden for rumforskning og videnskab, opførelse af store, moderne infrastrukturprojekter og fjernelse af fattigdom. Præsident Trump, der i nu to år har bekæmpet britisk efterretningskampagne for at få ham fjernet fra embedet, afviser nu enhver intrige, som London står bag, for at få ham stillet op til konfrontation med Kina og Rusland og arbejder nu på

stormagtssamarbejde med Asien. Dette har bragt ham frem til det ekstremt vanskelige forsøg på at afslutte den 70 år lange Koreakrig.

Den russiske præsident Putin er ikke den eneste, der har bemærket, at det fejlslagne G7-møde i Quebec ikke blot blev ødelagt af stridigheder over importtold. For samtidig kom Trump ud med forslag til topmøder med både Japans premierminister Abe og den italienske premierminister Contes nye, euroskeptiske regering. Begge understreger samarbejde med Rusland og Kina og fokuserer på skabelse af kreditinstitutioner til byggeri af ny infrastruktur i hele Eurasien. Det samme gør Trump mht. USA.

Sammenlignet med G7's tomme arrogance, var Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao, Kina, som fandt sted samtidigt i denne weekend, og som repræsenterer 3,1 mia. mennesker, langt mere afgørende.

Og så taler vi endda ikke om det særdeles afgørende Korea-topmøde, som Trump tog af sted for at deltage i – og i hvilket de »store europæiske magter« ikke har vist nogen som helst interesse.

I modsætning hertil, og endnu, mens præsidenten sad i flyet, kom Japans premierminister Abe, Kinas præsident Xi og Ruslands præsident Putin alle med tilbud om, sammen med USA og Sydkorea, at deltage i en konsolidering af atomnedrustning og fred gennem udvikling på Koreahalvøen. Dette er »det umulige«, som Trump forsøger at opnå.

Samtidig afholdt Schiller Instituttet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og præsident, en stor konference i New York City sammen med andre ledende personer, med det formål at arbejde for et længe forhindret topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin, som tilsigter fred og udvikling i Sydvestasien. Instituttet vil følge op på dette med en bredere konference i Tyskland senere på måneden, hvor spørgsmålet

bliver at engagere Europa – eller i det mindste den del af Europa, der er villig til at skifte stagnation ud med succes – i Kinas Bælte & Vej Initiativ og i udviklingen af Sydvestasien og Afrika.

I dag sagde fr. LaRouche, at Kinas (og nu også Japans) involvering i gennemførelsen af Trump-Kim-topmødet, er ekstremt håbefuldt for det nye paradigme for økonomisk og kulturelt fremskridt, for hvilket Schiller Institutet arbejder. Hvis topmødet bliver en succes, vil det blive en game-changer; hvis det mislykkes, må vi tackle denne realitet.

Hun påpegede desuden de advarsler, der nu kommer fra mange eksperters side, om, at faren for et nyt finanskrak, der er mindst lige så alvorligt som det i 2007-08, truer det atlantiske område og udviklingslandene. Dét er den reelle trussel mod udsigten til stormagtssamarbejde og et hurtigt, økonomisk fremskridt; en udsigt, præsident Trump tydeligvis ser, når han vender sig mod Asien.

Lyndon LaRouches forslag, de »Fire Nye Love«, som indledes med en Glass/Steagall-bankopdeling for at bryde de største banker på Wall Street og i City of London op, blev udarbejdet i 2014 for at undgå dette sammenbrud og frembringe nye gennembrud i produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un mødes for første gang, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Denne tid med epokegørende transformation skrigger på Lyndon LaRouches ideer

Leder fra LaRouchePAC, 10. juni, 2018 – For strategisk klarhed – og også for din fornøjelses skyld – så se lige på verden i øjeblikket gennem Det britiske Imperiums øjne. I løbet af sidste uge fandt følgende begivenheder sted, som indikerede, at Det britiske Imperiums værste mareridt er ved at tage form:

- Præsident Trump – der tydeligvis føler sig stærk, med Robert Muellers Russiagate-operation, der hastigt går til bunds og i stedet forvandles til et »Spygate«, der afslører mange af Storbritanniens hovedaktiver på deres vej til fængsel – har annonceret, at han vil mødes med den russiske præsident Putin, muligvis i Wien.
- Præsident Trump væltede G7-skakbrættet og sagde, han ville have Putin tilbage i møderne, for »vi søger fred i verden. Vi søger ikke at spille spil«.
- Italiens nye premierminister Giuseppe Conte sekunderede Trumps krav om, at Rusland atter skulle være med i G8. Trump meddelte, at han snart ville mødes med Conte i Det Hvide Hus.
- Conte overlevede Det britiske Imperiums statskupforsøg i Italien og tiltrådte embedet med tale om bankopdeling, dvs., Glass-Steagall. Det sidste, Det britiske Imperium ønsker, er, at Conte skal diskutere dette med Trump.
- Den kinesiske præsident Xi Jinping organiserede hele topmødet med Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) omkring Konfucius' universelle ideer[1], for at skabe en »verden, der har varig fred, universel tryghed og fælles fremgang«.
- Spændinger mellem Indien og Kina mindskes med deres diskussioner om fælles, økonomisk fremgang og sikkerhedsspørgsmål – på trods af, at Storbritannien gør

alt, det kan, for at drive en kile ind mellem dem. Selv Indien og Pakistan vil deltage i fælles militærøvelser for første gang nogensinde, under SCO's sponsorskab.

Set gennem Det britiske Imperiums øjne, er summen af alt dette virkelig deres værste mareridt. Firemagts-aftalen mellem Kina, Rusland, Indien og USA, som Lyndon LaRouche længe har stillet krav om som den nødvendige, hovedstrategiske alliance for at lukke Det britiske Imperium ned én gang for alle, er hastigt ved at tage form.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche trak i sin hovedtale til Schiller Instituttets konference »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, som blev afholdt i New York City 9. juni, betydningen af det nuværende øjeblik epokegørende transformation frem:

»Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. ...

Man har en ny model for win-win-samarbejde, for at agere i den andens interesse, med respekt for det andets lands suverænitet, ikkeindblanding, respekt for det andet lands anderledes samfundssystem og for ideen om at blive forenet omkring ideen om den ene menneskeheds højere formål. Det er den politik, der er et resultat af Kinas Nye Silkevejspolitik, som nu har ligget på bordet i næsten fem år, og som har udviklet den mest utrolige dynamik nogensinde. Det er historiens største infrastrukturprojekt, og det står allerede klart, at dette vil definere de nye regler i verden. ...

Dette er faktisk min mands, Lyndon LaRouches, vision; han krævede allerede i 2007, at de tre lande – Rusland, Kina og Indien – absolut må arbejde sammen for at imødegå den onde indflydelse fra Det britiske Imperium, som det fandtes på det tidspunkt. I 2009 krævede han, på Rhodos-forummet for Dialog mellem Civilisationer, at den eneste måde, hvorpå verden ville komme ud af denne nuværende tilstand, ville være en firemagtsaftale mellem USA, Rusland, Kina og Indien. ...

Den Nye Silkevej må opbygges på basis af alle traditioners mest fundamentale ontologiske, epistemologiske og metafysiske begreber. For Kina betyder det, det konfucianske princip om selvfuldkommengørelse og livslang læring og karakterens forædling, og om harmoni midt i forskelligheder. For Indien betyder dette, det vediske begreb om, hvordan den kosmiske orden må angive reglerne for det politiske liv på Jorden. ...

Den europæiske civilisation, af hvilken Amerika er en del, har meget at bidrage med mht. sine egne, humanistiske traditioner. Et af de mest betydningsfulde begreber om dette er den nye tankegang, der blev introduceret af Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues) i det 15. århundrede – *coincidentia oppositorum*; modsætningernes sammenfald, hvilket betyder, at menneskelig skabevne og det menneskelige intellekt er i stand til at skabe en højere orden, i hvilken alle forskelligheder forsvinder. ...

Men en tid med en sådan epokegørende transformation er også den bedste tid for ideernes betydning.

Jeg kan blot sige, at de ideer, som kommer fra min mand, Lyndon LaRouche, der har arbejdet for denne form for koncepter for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden i mere end et halvt århundrede, ja, nok nærmere i 75 år, eller endda længere endnu; men disse ideer har nu vundet indflydelse ... De mange, mange videnskabelige ideer, han genoplivede, mht. 2.500 års europæisk civilisation: Mange af disse ting bliver nu til virkelighed, fordi vi har nogle magtfulde lande, der rent

faktisk virkeliggør dem og arbejder i denne retning.

Så ideernes magt er absolut afgørende, og vi har den store lykke, at, alt imens jeg ikke vil bagatellisere de farer, der stadig eksisterer; ligeledes er den mulige fare for en stor krig slet ikke fjernet; men jeg vil gerne have, at folk har en optimistisk følelse af, at vi, ikke alene i vores levetid, men i en meget nær fremtid, kan opleve en fuldstændig anden verden, *hvis vi bliver aktive og vi kæmper for det.*«

Foto: Præsident Donald J. Trump taler med sine lederkolleger, Canadas premierminister Justin Trudeau, Frankrigs præsident Emmanuel Macron, Japans premierminister Shinzo Abe og U.K.'s premierminister Theresa May, under arbejdsfrokosten på G7-topmødet i Canada.

[1] Se: »[Harmonien mellem konfuciansk og vestlig filosofi.](#)« Af EIR's Kina- og Konfucius-ekspert, Mike Billington.

G6, G7 eller G8? Efterkrigstidens britiske imperieverden er hastigt i færd med at disintegrere

Leder fra LaRouchePAC, 8. juni, 2018 – Det britiske Imperiums verden af det 20. århundrede – ofte fejletikkeret »det Amerikanske Århundrede« – er nu i færd med at smuldre så hurtigt, at selv BBC's overskrift på dagens nyhedsdækning lød: »Har Trump brudt den Særlige Relation?« I morges holdt

præsidenten en improviseret pressekonference på græsplænen foran Det Hvide Hus, før sin afrejse til G7-mødet i Quebec, og hvor han til pressen sagde, at »Rusland burde være med til mødet ... Det er måske ikke politisk korrekt, men vi har en verden at styre«. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte tweetede omgående: »Jeg er enig med præsident Trump. Rusland bør atter indtræde i G8«.

Den franske præsident Macron havde i går grundlæggende set ekskluderet USA af G7, selv inden Trumps »ugudelige« invitation til Rusland. Macron sagde, vi kan fortsætte som G6 uden USA, mens den tyske udenrigsminister Heiko Maas sagde, at uenigheden mellem Europe og USA ikke længere kan fejes ind under gulvtæppet, og at Europa nu må søge andre alliancer. Med hvem, tør man spørge?

I går roste præsident Trump, under sin fælles pressekonference med den japanske premierminister Shinzo Abe, Kina og beskrev Asien, som det virkelig er – en samling af »suveræne nationer« (ikke »demokratier«), der lever efter »kerneprincipper, der gør det muligt for forskellige nationer at trives og få fremgang sammen i én smuk, fredelig atmosfære. Det er vi alle glade for. Det er, hvad der nu sker!«

Putin på sin side nød et statsbesøg i Beijing i dag, dagen før SCO-topmødet i Qingdao. Præsident Xi Jinping tildelte Putin nationens første Venskabsmedalje under en storslået ceremoni i Folkets Store Hal og kaldte Putin for »min bedste, inderligste ven«.

G7 er et værre rod. *The Telegraph* udlagde her til morgen en rapport fra »allierede« til præsident Trump, der sagde, at Trump havde afvist premierminister Theresa Mays anmodning om et bilateralt møde på sidelinjen af G7. »Ikke for noget«, sagde en af Trumps allierede, »men hun er grundlæggende set en skolefrøken. Jeg tror ikke, der er nogen, der kommer godt ud af det med hende.« Macron på sin side havde planlagt et bilateralt møde med Trump, men Trump kom sent til Quebec, og

mødet blev aflyst.

Trump meddelte ligeledes, at han ville forlade G7 tidligt søndag morgen og sprang over sessionen om klimaforandring og miljø for at flyve til Singapore til sit (vigtigere) topmøde med Kim Jong-un, planlagt til tirsdag.

G7 er blevet afsløret som en anakronistisk enhed, som er ude af trit med det nye paradigme, der er centreret omkring Asien, men som også når ud til hele verden gennem den Nye Silkevejsånd. Trump er ved at bryde ud af Russiagate-svindlen, som blev opsat af britisk efterretning og deres agenter i Obama- og Bush-kredsene, hvilket vil sætte ham fri til at deltage i opbygningen af en ny, økonomisk verdensorden. Denne nye orden er hastigt ved at blive skabt og reflekterer konceptet med de »Fire Magter«, som Lyndon LaRouche fremlagde i 1990'erne – Rusland, Kina, Indien og USA, og som skaber en ny, global, økonomisk struktur, baseret på kredit til den reelle, fysiske udvikling af alle nationer og giver den nødvendige og passende styrke til at afslutte selve konceptet om Imperium, én gang for alle.

Dinosaurerne skriger op, men menneskeracen er endelig ved at overvinde sin frygt for uhyret. Lørdag, 9. juni, afholder Schiller Instituttet en konference i Manhattan, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og med talere fra Øst- og Vesteuropa, USA, Rusland, Kina, Afrika og Sydvestasien. Temaet, *Dona Nobis Pacem* (Giv os fred), tilsigter at give den optimisme og kampånd, som kræves for at opnå denne historiske sejr for menneskeheden. Opførelsen af Beethovens heroiske Messe i C-dur, af Schiller Instituttets kor, vil give den nødvendige skønhed, der, som Friedrich Schiller sagde, er den nødvendige vej til sandheden.

Foto: Præsident Donald J. Trump ankommer til G7-topmødet. 8. juni, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Diplomati mellem Putin og Trump åbner vejen for Putin-Trump-topmøde

Leder fra LaRouchePAC, 6. juni, 2018 – Med præsidenterne Trump og Putin, der offentligt har annonceret, at et topmøde mellem de to ledere endelig er under forberedelse, gennemfører Ruslands præsident et energisk internationalt og nationalt diplomati parallelt med Trumps afgørende initiativ over for Nordkorea. Faktisk beskrev Putin, i et interview i dag med China Media Group (CMG) forud for sit besøg til Kina, til mødet i denne weekend i Shanghai Samarbejdsorganisation (SCO), Trumps beslutning om at afholde et topmøde med Kim Jong-un som en »modig og moden beslutning«.

Putin har netop afsluttet et historisk besøg til Østrig, en kernestation i EU, hvilket viser verden, at den britiskstiftede kampagne for at indføre sanktioner mod og dæmonisere Rusland er ved at kollapse. I sit interview med CMG sagde Putin: »Jeg er overbevist om, at sund fornuft vil sejre, og at al ulovlig begrænsning, der er skadelig for udviklingen af den globale økonomi, med tiden vil blive fjernet, alt imens vi vil kunne forbedre vore relationer med alle partnere, inkl. USA og andre lande, der danser til USA's pibe og påtvinger sanktioner.« Han tilføjede, at »før eller siden vil det blive åbenbart«, at sanktionerne og den provokerende, militære deployering på Ruslands grænser »er skadelige for alle, inkl. for dem, der gennemfører sådanne initiativer«.

SCO-mødet i Qingdao 9.-10. juni, som for første gang vil inkludere Indien og Pakistan som fulde medlemmer, vil repræsentere næsten halvdelen af verdens befolkning. Efter

premierminister Modis »uformelle« møder med både Xi Jinping og Putin i den sidste måneds tid, samarbejder Indien nu fuldt og helt med ånden fra den Nye Silkevej, selvom Indien ikke officielt tilslutter sig selve Bælte & Vej Initiativet pga. spørgsmålet om suveræniteten i Kashmir, gennem hvilket den kinesisk-pakistanske, økonomiske korridor passerer. Men selv her tilsluttede Pakistan og Indien sig sammen SCO, og Bælte & Vej er den fælles, økonomiske tråd for alle SCO-lande.

Putin planlægger også et topmøde med Kim Jong-un. Både Rusland og Kina bakker fuldt op om Trump-Kim-topmødet næste tirsdag i Singapore, med en forventning om, at Nordkoreas integration i Bælte & Vej vil fuldende det oprindelige koncept for den Nye Silkevej, som blev formuleret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne – en jernbane-udviklingskorridor fra Pusan til Rotterdam. Dette koncept er nu udvidet til at blive til Verdenslandbroen, med Silkevejen, der forlænges til Afrika, Latinamerika, Europa og, potentielt set, USA.

Der er ingen tid at spille med at afslutte det forræderiske »Russiagate« og befri præsident Trump til at gå sammen med Rusland og Kina i det nye paradigme og genopbygge USA gennem **LaRouches Fire Love** og tilslutte sig Silkevejs-transformationen af udviklingssektorens nationer. I dag uddeler LaRouchePAC-aktivister personligt, til hvert enkelt medlem af Kongressen, **»Memo til præsident Trump: Tiden er inde til at afslutte den særlige relation; deklassificér alle dokumenter af britisk herkomst vedrørende Deres kampagne i 2016«.**

En afsløring og retsforfølgelse af de forbrydere, der handler på vegne af Det britiske Imperiums kupforsøg mod USA, er både presserende nødvendigt og fuldstændig muligt.

En Schiller Institut-konference i Manhattan på lørdag med titlen, »Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling«, vil have internationale talere, der adresserer det potentiale, som nu er inden for rækkevidde, for en sand,

global renæssance, med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler, og som søndag vi blive efterfulgt af en koncert med Schiller Instituttets Kor, der opfører Beethovens smukke Messe i C-dur, samt flere afroamerikanske spirituals.

Foto: USA's præsident Donald Trump og Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af det 25. Økonomiske APEC-møde for ledere. 11. nov., 2017. (en.kremlin.ru)

Putins østrigske værter bekræfter, 'Rusland er en vigtig del af Europa'

Leder fra LaRouchePAC, 5. juni, 2018 – Der er grund til optimisme. På trods af den forfærdelige ødelæggelse, der foregår i Yemen, Gaza, Syrien og andre steder i Asien, samt andre punkter, der er ofre for stridigheder, fremprovokeret af britisk geopolitik, så er der også udviklinger, der giver grund til håb og handling. Disse begivenheder skiller sig ud.

I dag i Europa blev den russiske præsident Vladimir Putin modtaget til et statsbesøg i Østrig, hvor dialogtemaet blev anslået, og man således gik imod alle de beskudte, britiske operationer til dato, der tilsigtede at dæmonisere Putin og hans nation. Den østrigske præsident Alexander Van der Bellen sagde i sin velkomst, »Rusland er afgjort en vigtig del af Europa«. Desuden vil Østrig 1. juli overtage det roterende formandskab i den Europæiske Union for de næste seks måneder. Med hensyn til sanktioner, sagde den østrigske kansler Sebastian Kurz, at de ikke vil bukke for Bruxelles vedr. EU's

nuværende politik med anti-russiske sanktioner. Men østrigske ledere har indikeret, at de vil handle for at skære ned i Bruxelles, dvs., at få en stor kohorte af bureaukrater fra EU-kommissionen fyret!

Om sanktionerne sagde præsident Putin, at fremgangsmåden er »skadelig for alle – for dem, der initierede den, og for dem, der er dens mål«. I dag underskrev Gazprom og Østrigs OMV en aftale om en forlængelse frem til 2040 af deres oprindelige, 50-årige aftale om levering af naturgas fra Rusland til Østrig. Da medierne plagede Kurz med, hvorfor Østrig ikke køber amerikansk LNG, påpegede han, at det er tre gange så dyrt.

I dag observerede Helga Zepp-LaRouche, at en større del af Europa bevæger sig i retning af Rusland, selv om det undertiden er af de forkerte grunde – nemlig, fordi de ikke kan takle USA. I mellemtiden fortsætter NATO-fortalere for konfrontation med deres provokationer. I denne uge har NATO's Operation Saber 18.000 troper i en militærøvelse i de baltiske lande for at træne forsvar imod angivelig, potentiel »russisk aggression«.

Det, folk må forstå, for at hele billedet skal stå skarpt, er den faktor, som Det britiske (døende) Imperium spiller i alt dette, især som dem, der står bag kupforsøget mod det amerikanske præsidentskab. Af betydning i denne henseende er den artikel, som i går blev udlagt på websiden for tænketanken Russisk Råd for Internationale Anliggender (RIAC), der har forbindelse til den russiske stat. Artiklen har titlen, »*No More Doubt: It's the U.K., Not Russia, That Meddled in the U.S. Elections*« (Der er ikke længere nogen tvivl: Det var U.K., ikke Rusland, der blandede sig i de amerikanske valg), af Harley Schlanger, der identificeres som vicepræsident for Schiller Instituttet i USA og national talsmand for Lyndon LaRouche. RIAC's bestyrelse inkluderer udenrigsminister Sergei Lavrov og Andrei Fursenko, assistent til præsident Putin.

Schlangers artikel siger,

»LaRouche-bevægelsen i USA har lige fra begyndelsen rapporteret, at der ikke var nogen russisk indblanding eller aftalt spil med Trump, men derimod en fælles indsats fra amerikanske og britiske efterretningstjenesters side på at besejre Trump, eller fjerne ham, når han først var blevet valgt«.

Han konkluderer,

»At Trump måske ville bringe USA ind i et fuldt og helt samarbejde med det fremvoksende, Nye Paradigme, der anføres af Kina og Rusland, skabte den hysteriske respons på valget af Trump og skabte den fiktion, der kendes som Russiagate. Dette er det, som fuldender billedet og gør det klart, hvorfor denne operation for regimeskifte mod Trump må lukkes ned«.

Putin henviste til konsekvenserne af den fremkaldte tummel i USA i et langt interview 4. juni med det østrigske netværk ORF TV. Som svar på et anmassende spørgsmål om, hvorfor det tager så lang tid med et Trump-Putin-møde, sagde Putin, *»For så vidt angår personlige møder, så mener jeg, at muligheden for sådanne møder i vid udstrækning afhænger af den interne, politiske situation i USA«.*

Putin gennemgik specifikke områder, hvor arbejde finder sted mellem de to nationer, og sagde, *»Jeg håber, at dette arbejde i USA's og Ruslands, ja, i hele verdens interesse, en dag vil begynde, inkl. mellem os personligt«.*

For det tredje, så går udviklingerne fremad mht. Koreahalvøen. I går aftes sagde Det hvide Hus, at, 12. juni i Singapore vil det første møde begynde kl. 9 mellem Kim Jong-un og præsident Donald Trump. Embedsmænd fra USA og D.P.R.K. har haft deres femte session om forberedelser, denne gang holdt i den demilitariserede zone (DMZ). Her til morgen tweetede Trump, *»Møde i Singapore med Nordkorea vil forhåbentlig blive begyndelsen til noget stort ... vi får snart at se!«*

Dagens begivenheder viser alle, at der findes løsninger i verden og indikerer ligeledes, at de kommer i forbindelse med den dynamik, der er i gang mellem Rusland og Kina, som, sammen med Indien, udgør et område, der dækker næsten 3 mia. af verdens befolkning. Hvis vi fremmer dette samarbejde og besejrer kupoperationen i USA, vil optimismen blive belønnet. Der findes retfærdig hævn. Helga Zepp-LaRouche bemærkede igen i dag, »Erinyernes og Ibykus' princip arbejder«.

Foto: Under den officielle velkomstceremoni for Vladimir Putin, afholdt af den føderale præsident for Republikken Østrig, Alexander Van der Bellen. Præsentation af den russiske delegation. 5. juni, 2018, Wien. (en.kremlin.ru)

Sov ikke sommeren væk; historien kunne totalt ændre sig

Leder fra LaRouchePAC, 4. juni, 2018 – Tre Schiller Institutbegivenheder viser, at det nye paradigme for økonomisk fremskridt og samarbejde mellem nationer, som er vokset frem fra Asien og nu er begyndt at transformere Afrika, kan nå ind i Europa, ind i det krigshærgede Sydvestasien og kan engagere præsident Donald Trumps Amerika.

Den 30. maj gik Instituttet sammen med den kinesiske ambassade i Sverige og det Kinesisk-Svenske Erhvervsråd for at samle et stort diplomat- og erhvervs Publikum og gøre det klart, hvorfor Kinas Bælt & Vej Initiativ har fanget Østeuropas opmærksomhed og ligeledes tilbyder økonomisk genoplivning til Vesteuropa. 6. juni vil Schiller Instituttet og Yemens Almene Investeringsmyndighed præsentere en ny rapport om, hvordan

Yemen kan genopbygges med Bælte & Vej Initiativet, selv med Saudi-Arabien og dens »koalition«, der angriber og bomber den eneste havn, der udgør landets livline, den yemenitiske havn Hodeidah.

Og på Schiller Instituttets konference 9. juni i New York vil Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche få følgeskab af talere fra FN-konsulater og amerikanske ledere, der vil arbejde for, at præsident Trump får et topmøde med den russiske præsident Putin – hvilket er helt uundværligt for fred i Mellemøsten og sikkerhed i hele verden.

At præsidentens topmøde med Nordkoreas Kim Jong-un næste tirsdag kunne føre til et tøbrud i verdens ældste »uopløselige«, frosne konflikt, er et vidnesbyrd til fordel for det nye paradigme for nationalt samarbejde, der har udviklet sig i Asien. Kina, Rusland, Japan, Indien og naturligvis Sydkorea arbejder alle for præsident Trumps succes og giver ham større frihed til at ændre sin indstilling til en udvikling på topmødet i retning af en atomafrustning.

Hans succes vil også være deres succes pga. gennembruddene i infrastruktur-konnektiviteten i hele Eurasien, som kan følge efter fred på Koreahalvøen.

Senere kunne et topmøde mellem Trump og Putin, der nu arbejdes på, imod britisk geopolitik og dens tilhængerens hylende opposition, bringe den samme udvikling til selv Sydvestasiens krigszone.

I dag beskrev Helga LaRouche udsigterne for arbejdet hen imod »principper for en fælles skæbne for menneskeheden« som forhåbningsfulde. Vesteuropa vil, tilføjede hun, enten erstatte sine nuværende principper (for nedskæringspolitik over for menneskeheden), eller også eksplodere. Selv de haltende tegn på økonomisk vækst i Amerika under Trumps præsidentskab har været tilstrækkeligt til at forårsage, at finanskrise fordømmer en »afkobling« fra et Europa, der atter

falder bagud mod nulvækst, eller det, der er værre.

Og de halter, kombineret med kulturelle og postindustrielle sygdomme, der får den forventede, gennemsnitlige levealder i Amerika til at falde og store missioner, som udforskning af rummet, til at gå tabt.

Vi vil føre kampagne for Lyndon LaRouches metode til en økonomisk genrejsning, »LaRouches fire nye økonomiske love«. Glass-Steagall, for at bryde Wall Street op, og en statslig nationalbankpraksis, der skal *erstatte* det med produktiv kredit, er allerede blevet forsigtigt rejst i Italiens nye regering. I USA har de ført til »videnskabsdrevet økonomi«, forcerede programmer for fusionskraft og udforskning af Solsystemet, som bringer eksplosioner i produktivitet.

Dette er det nye paradigme, omkring hvilket de asiatiske magter ønsker USA's samarbejde.

Foto: Frivillige aktivister fra LaRouchePAC i det nordlige New Jersey mobiliserer for LaRouches Fire Love. Maj 2018. (Photo Sylvia Rosas / LaRouchePAC)

Verden står på randen af en ny orden for fred og udvikling

Leder fra LaRouchePAC, 3. juni, 2018 – En virkelig spektakulær transformation i menneskehedens historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet

af den franske revolution:

»En afgørende epoke har århundredet skabt,

Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.«

Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Den Nye Silkevejsånd, en udvikling, der blev initieret af Lyndon og Helga LaRouche i 1990'erne, og som Xi Jinping så stærkt vedtog for fem år siden, har frembragt dette store øjeblik sammen med de amerikanske og europæiske befolkningers historiske opstand imod det kulturelle og økonomiske forfald i hele den vestlige verden. Dette reflekteres i Brexit, valget af Trump, det nylige italienske valg og lignende bevægelser andre steder.

I dag smuldrer opdelingen af verden i geopolitiske blokke – kernen i Det britiske Imperiums evne til at bevare finansoligarkiets magt, i City of London og på Wall Street – for øjnene af os. Præsident Donald Trump har lanceret en freds- og udviklingsproces på Koreahalvøen i tæt samarbejde med Kina, Rusland og Japan. Den amerikanske ambassadør til Rusland Jon Huntsman har meddelt, at det presserende nødvendige topmøde mellem Trump og præsident Vladimir Putin omsider er ved at blive arrangeret med en dagsorden for at løse de tilbageværende »krigsskuepladser for arrangerede tvekampe« i Sydvestasien og Østeuropa, især i Syrien og Ukraine. I alle disse brændpunkter vil et heldigt udfald være totalt afhængigt af, at alle parter følger Lyndon LaRouches vise ord – få traktorerne i gang omgående, brug lige fra begyndelsen udviklingsprocessen som den nødvendige betingelse for alle politiske aftaler. Dette er den Nye Silkevejs præmis – win-win-troen på alle menneskers fælles mål og fælles rettigheder og skabelsen af fred gennem udvikling.

Indiens premierminister Narendra Modi gjorde det i sin hovedtale til Shangri-La-dialogen i Singapore den 1. juni klart, at Indien vil være en del af denne win-win-

fremgangsmåde og kom med en passioneret appel for, at asiatiske nationer, og alle nationer, skulle være færdige med »stormagts-rivaliseringer« og understregede: »Et rivaliseringens Asien vil holde os alle tilbage. Et samarbejdende Asien vil forme dette århundrede«.

Ambassadør Huntsman sagde her til morgen til »Fox and Friends«, da han blev spurgt om planer for et Putin-Trump-topmøde, at »begge sider ser favorabelt på dette«, og at: »Det er utænkeligt at konkludere, at man kan få Mellemøsten til at falde til ro uden, at USA og Rusland behandler spørgsmålet om den hvepserede, der hedder Syrien. Og det er utænkeligt, at man rationelt kan behandle spørgsmålet om strategisk stabilitet og atomvåben, når vore to lande er i besiddelse af 90 % af verdens atomvåben. Isolation fikser ikke tingene. Det gør det, at vi kommer sammen.«

Trump tager dristige skridt. Russiagate-svindelen fortsætter med at blive optrævlet, med LaRouche-organisationens afsløring af briternes rolle i kupforsøget mod USA's præsident, der nu er et hovedemne i selv mainstream-medierne. De medskyldige spillere i Obama-administrationens efterretningssamfund står nu selv over for mulig retsforfølgelse og afslører yderligere sig selv i deres panik. Obamas efterretningschef James Clapper pralede i bogstavelig forstand til Bloomberg News 2. juni, at han og andre »manipulerede« valg i udlandet og regelmæssigt »væltede regeringer«, men at dette var OK, eftersom »det blev gjort med henblik på det pågældende lands befolknings bedste interesse – i betragtning af den traditionelle ærbødighed for menneskerettigheder«. Historien vil redegøre for de »menneskerettigheder«, som den anglo-amerikanske klike gav befolkningerne i Vietnam, Irak, Libyen og Syrien, blandt andre. Det er præcist denne mentalitet med »regimeskifte« – simpelt hen en ny term for Det britiske Imperiums geopolitikker – som Trump har afvist, og som er en hovedgrund til det britiske panikforsøg på at ødelægge ham.

Det nye paradigme, der nu er ved at blive virkeliggjort, er

truet af det vestlige finanssystems hastigt forværende tilstand. Dette systems europæiske sektor konfronteres med opstanden i Italien, krisen i Deutsche Bank og andre potentielle gnister, der kunne antænde den massive derivatboble, der kunstigt støtter hele konstruktionen. Med Trump, der bryder fri af det britiske kupkomplot, må han handle hurtigt for at gennemføre en reform af finanssystemet i Hamiltons tradition, som det fremlægges i LaRouches Fire Love, for at gøre det muligt for nationen både at blive en del af og også bidrage til udfoldelsen af den Nye Silkevejs-udviklingsproces i alle dele af verden, og videre endnu.

Foto: USA's udenrigsminister Mike Pompeo skåler med viceformand for DPRK's Centralkomite Kim Yong-chol under en arbejdsmiddag i New York City, 30. maj, 2018. [State Department photo/ Public Domain]

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa –

Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrelser i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllers får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer,

der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »**Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawned Documents Concerning Your 2016 Campaign**«.

City of Londons tåbelige kup

mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliterne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at vetoe eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for

det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskarak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskris, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele

linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore

forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæsteobservatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Finanskredse   nedstemmer regering for Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finanskredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et

flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finans kredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finans kredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finans kredse«? De er ved at blive kvalt i højspekulativ selskabs-’junkgæld’, og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nød-scenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dets forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på

Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

Menneskehedens strategiske kamp mellem det gamle og nye paradigme fremstår klart af udviklingerne i Italien

Leder fra LaRouchePAC, 24. maj, 2018 – Intetsteds fremstår den strategiske kamp mellem det gamle og det nye paradigme klarere end i europæiske responser til udviklinger i Italien, hvor en ny regering, bestående af partierne Lega og M5S, kommer til magten, og hvor to af deres hovedprogrampunkter er forslag om Glass-Steagall og en udviklingsbank, begge forslag, som er indlejret i de Fire love, som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udgav i 2014, nu fremprovokerer vildt hysteri og ondskabsfulde angreb fra deres side, der forsvarer det rådende, imperiale, transatlantiske finanssystem.

Som Schiller Instituttets præsident og stifter **Helga Zepp-LaRouche** i dag bemærkede i sin internationale webcast, så er dette fuldstændig ekstraordinært. Italien trues med finansiel krigsførelse og regimeskifte og bliver af andre EU-medlemmer advaret om, at det vil »få en lærestreg«, hvis det vover at gå frem med anti-euro-politikker – som om Italien på en eller anden måde skulle være ansvarligt for den finanskrisen, der allerede er i gang, ifald det handler til forsvar for sin egen suverænitet og sin befolknings ønsker.

Det, man skal forstå, sagde Zepp-LaRouche, er, at valget af Lega/M5S-regeringen ikke er et isoleret fænomen, men snarere »en lang oprørsbue imod de neoliberale politikker, som kom til udtryk i Brexit, valget af Donald Trump, 'nej'-et i den italienske folkeafstemning sidste år om en ændring af forfatningen, valget i Østrig og nu valget i Italien – dette

er alt sammen resultater, der viser, at befolkninger ikke længere ønsker at underkaste sig disse fuldstændig uretfærdige nedskæringspolitikker, der udelukkende er til fordel for bankerne, spekulanterne og de rige, på bekostning af befolkningsmasserne«.

Det er afslørende, sagde Zepp-LaRouche, at de mest hysteriske angreb på Italien kommer fra dem, »der har skabt deres gigantiske, virtuelle formuer ... med dette højspekulative system, det neoliberale system, der er knyttet til krige, baseret på løgne, med såkaldte 'humanitære interventioner', regimeskifte og 'farvede revolutioner'. Det er hele denne model, der virkelig ikke længere fungerer«.

Dette går virkelig til kernen af kampen mellem det afdøde, gamle paradigme og det Nye Paradigme, »som fokuserer på økonomisk vækst for folkets almene vel«, understregede Zepp-LaRouche. Se udviklingen i Italien som »en gylden mulighed for at blive af med den form for ekstremt farlige, spekulative udskejelser, og sats på en samlet Glass/Steagall-bankopdeling som det første trin til at redde systemet på denne måde«, foreslog hun. I modsat fald »står vi på randen af en ny finanskrise. Vi sidder på en vulkan«. De ændringer, som nu er i gang i Deutsche Bank, der er begyndt at afhænde sin giftige bankoperation, som har base i City of London, er lærerige, bemærkede hun, fordi Deutsche Bank er den største derivatbank i verden og står og vakler på randen af bankerot.

Direkte relateret til dette er de af britisk efterretning dirigerede 'Russiagate'-operationer imod præsident Donald Trump; et sandt edderkoppespind bestående af MI6 og GCHQ, der arbejder sammen med Barack Obamas bøller fra FBI/CIA for at omstøde valget i 2016. Disse »Spygate«-operationer, som der nu offentligt kommer detaljer frem om, blev lanceret for at sikre, at den amerikanske præsident ikke kunne gennemføre sine planer om at få gode relationer med Rusland og Kina eller trække USA tilbage fra involvering i udenlandske krige. Og neokonservative elementer i hans administration forsøger

konstant at lokke ham tilbage, advarede Zepp-LaRouche, hvilket gør dagens aflysning af topmødet 12. juni med den nordkoreanske leder Kim Jong-un meget ulykkelig. Men, understregede Zepp-LaRouche, »hvis Trump kan befries for dette edderkoppespind, mener jeg, man vil få at se, at han befinder sig i en langt bedre position til at gennemføre sine planer, end vi hidtil har set«.

En måde at skære igennem alt Russiagate-vrøvlet, konkluderede Zepp-LaRouche, er at sikre, at Trump og den russiske præsident Putin afholder det topmøde, de diskuterede over telefonen tilbage i marts måned. Underskriv den relevante appel på Det Hvide Hus' webside, anbefalede hun, for at sikre, at 100.000 underskrifter bliver indsamlet frem til 20. juni. »Sørg desuden for, at dette webcast bliver mere kendt og udbredt, for vi har et presserende behov for en politisk debat. I hvilken retning skal menneskeheden gå? Og hvordan kan vi organisere verden, så den bliver tryk og smuk for alle at leve i?«

Spy-gate slog Russia-gate ud; Nu gælder det et nyt økonomisk system

Leder fra LaRouchePAC, 23. maj, 2018 – 'Spy Gate' – afsløringen af briternes beskidte operationer mod de amerikanske valg og præsidentskabet – er nu i færd med at slå Russiagate, der selv var en forræderisk løgnehistorie fra de selv samme netværks side, ud. Præsident Donald Trump bemærkede dette i mange tweets i går og i dag og sagde, »Se engang, hvordan bøtten er vendt mod den Kriminelle Deep State. De

angriber et falsk 'aftalt spil' med Rusland, et fabrikeret fupnummer, og ender med selv at blive taget i en stor udspioneringsskandale af et omfang, hvis lige, dette land formentlig aldrig før har set! Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål!« Her til morgen tweetede han, »SPYGATE kunne gå hen og blive en af historiens største skandaler!« Der fremkommer nu detaljer, inklusive om forbrydelser, begået af en specialstyrke fra flere tjenester og institutioner (FBI, Finansministeriet, CIA samt andre), og som startede i begyndelsen af 2016 – længe før der var noget »officielt« mandat til en efterforskning af Rusland og Trump, og tæt knyttet til britiske spionnetværk.

Vi befinder os nu på et tidspunkt, hvor muligheden for et nyt, økonomisk system, der skrider frem inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet, er til stede, og som længe har været forsinket i det transatlantiske område. Tiden er ikke til at stå på sidelinjen og se til, hvordan Trump fører en kamp, og heller ikke til at håbe-og-tro, at nogle enkeltstående medlemmer af Kongressen vil gøre det rette. Det er derimod et opråb til os borgere om at mobilisere.

Potentialet for at blive hvervet til kampen for et nyt system demonstreres i Italien, hvor borgere den 4. marts stemte imod EU's anti-nationalstatspolitikker. Det italienske valgresultat var en fortsættelse af opstanden imod Wall Streets/City of Londons økonomiske og geopolitiske morderpraksisser, som man så det med Brexit-afstemningen i 2016, med Trumps valgsejr i 2016, valget i Østrig i 2017 samt med andre manifestationer. Denne oprørsproces er ikke stoppet, men den må føre til noget. Det er vores ansvar, med LaRouches Fire centrale love og med sandhedens optimisme.

Fjenden er fuldstændig sindsforstyrret over den blotte tanke om, at der sammensættes en italiensk regering, der er favorabel over for nogen af forskrifterne i LaRouches Fire Love. De to partier, Femstjernebevægelsen (M5S) og Lega, har officielt udtalt sig til fordel for en Glass/Steagall-

bankreorganisering og for en kreditinstitution. Den italienske præsident Sergio Mattarella forventes i morgen at meddele sin beslutning om en mulig regering bestående af M5S/Lega. Modstandere er hysteriske. Tysklands næststørste Tv-kanal sagde, at Bruxelles må håndtere Italien ligesom en vild hest: Giv den et gag-bid på, og tøjlen den. Tysklands CDU-seniormedlem af Europaparlamentet, Elmar Brok, fremlægger rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse.« Bemærk, at Brok støttede det britisk/Obama-orkestrerede, nazistiske Maidan-kup i 2014 mod Ukraine, efter at denne nations regering valgte ikke at alliere sig med EU.

Samtidig er det økonomiske kasinosystem, som disse hysterikere støtter, i færd med at eksplodere. Det kan Italien ikke beskyldes for. For eksempel er boblerne for global, hidsig pengespekulation bristet i Argentina og andre steder. Den argentinske peso er dykket mere end 30 % mod den amerikanske dollar siden årets begyndelse; valutaer falder i Tyrkiet, Brasilien, Mexico og andre steder. Om tre uger forfalder i Argentina anden runde af \$30 mia. Lebac's (Obligationer i pesos udstedt af den argentinske centralbank), efter at vilde nødløsninger 15. maj blev brugt til at forlænge den første portion i år på \$30 mia.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag, at »Italiens-angrebene viser den yderste arrogance og uvillighed til at overveje, hvorfor alt dette sker ...« Men, sagde hun, »Erinyerne er i arbejde!« Eller, som Trump sagde om Russiagate, der nu forvandler sig til Spygate, »Det, man giver ud, kommer tilbage i samme mål«. Tiden er inde til at mobilisere.

Foto: Tidligere direktør for FBI James Comey, tidligere direktør for National Intelligence James Clapper og tidligere direktør for CIA John Brennan. (Photo by: Staff Sgt. Jonathan Lovelady)

Italien og Glass-Steagall kunne redde Europa – Truslen kommer fra City of London

Leder fra LaRouchePAC, 22. maj, 2018 – Den seneste, forfærdelige »russiske trussel« hævdes nu at komme fra de to partier, der har aftalt at danne ny regering i Italien. Drabelige kraftkarle for europæisk stagnation og finansspekulation står i kø for at advare om enden på (deres) verden, hvis Lega- og Femstjernepartiernes koalition ikke bliver forhindret. Det er meningen, vi skal glemme, at disse partier af de italienske vælgere netop blev foretrukket for deres politikker i valgene, der afholdtes i marts måned – ligesom vi i to år har fået at vide, at vi skal glemme, at det var amerikanske vælgere, og ikke russere, der valgte Donald Trump.

Men, dersom den får lov at blive dannet, kan den foreslåede, italienske regering indlede den særdeles forsinkede proces med at redde Europa: fra 10 års stagnation efter krakket, som blev udløst af London- og Wall Street-banker; fra anslag mod dets produktive industrier fra anti-russiske sanktioner; og fra et nyt, værre finanskrak, der truer Amerika og Europa.

Nøglen er at indføre Glass/Steagall-loven, hvilket begge de førende italienske partier ønsker, med det formål at bryde de såkaldte »universelle banker«, som den Europæiske Union har krævet, op, og som absorberer billioner i bailout-penge – statslige bankredninger – fra den Europæiske Centralbank og Federal Reserve, og som intet udlåner til noget som helst, der

er produktivt. Den anden nøgle: En statslig nationalbank, der kan udstede kredit til produktive beskæftigelser og ny infrastruktur, helt uden om EU's nedskæringsbegrænsninger af statslig, produktiv kredit. Disse to politiske tiltag kan, hvis partierne kan holde sig til dem, afværge et nyt finansielt blow-out og atter igangsætte reel, økonomisk vækst.

Begge de store, amerikanske partier har Glass-Steagall i deres programmer til præsidentvalget; præsident Trump krævede det på sine valgturneer. Men hidtil er Wall Street løbet med sejren, og storbankerne er blevet endnu større, mere gældstyngede og med større eksponering til super-spekulative derivatkontrakter. Ekspertter som tidligere embedsfolk fra FDIC (Federal Deposit Insurance Corp.) Sheila Bair og Thomas Hoenig er kommet med advarsler om, at rentestigninger på et hidtil uhørt ocean af selskabsgæld har gjort finanssystemet mere farligt og nu klart til at eksplodere.

I Tyskland har den tidligere cheføkonom for Europas farligste kæmpebank, Deutsche Bank, givet et eksplosivt interview om, hvad der ruinerede banken: »Anglo-amerikansk bankpraksis«. Et team af stjernespekulanter fra Merrill Lynch i London og New York overtog Tysklands daværende udlånsbank for 20 år siden og forvandlede den til en gigantisk hedge fund, der tjente enorme profitter hvert år – indtil det blev klart, at profitterne var falske, og banken stort set bankerot.

Hidtil er Wall Street og London gået af med sejren, og prisen har været økonomisk stagnation med massiv pengetrykning fra centralbankerne og endnu et krak lige om hjørnet. I Italien er der en chance for at indlede et omslag af dette, før det er for sent.

I USA har de amerikanere, der forsvarer præsidentskabet fra et ubarmhjertigt kupforsøg mod Donald Trump, på den hårde måde lært, at London og britisk efterretning begyndte det, og kører det. Trump-tilhængere er ved at indse, at man ikke kan forsvare præsidentskabet uden at angribe briterne og Londons

anti-russiske, anti-kinesiske geopolitikker.

Denne erkendelse er endda nået til Kongressen, i senator Rand Pauls udtalelser. For at citere en skribents angreb af 21. maj på anti-Trump-udspionering, »Briterne – har aldrig tøvet med at blande sig i vores indenrigspolitik ... Det fandt sted i optakten til begge verdenskrige, og det finder sted i dag. Hvis vi sporer oprindelsen til Russiagate-svindlen og kampagnen for at detronisere Donald J. Trump, så fører alle veje til London«.

Denne svindels gerningsmænd vil ikke, selv ikke, når de er blevet afsløret, opgive den; de må besejres. Det britiske finansimperium, City of London, der stadig dominerer transatlantisk finansaktivitet, må ligeledes besejres.

Konfronteret med et nyt krak, denne gang værre end i 2008, kan Italien blive starten til at redde Europa. Italiens ledende partier foreslår det, som amerikanerne ønskede, da de valgte Donald Trump til præsident. Deres udfordring er den samme: At besejre City of London.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer til diplomati for fred og udvikling i kølvandet på drab i Gaza

Leder fra LaRouchePAC, 15. maj, 2018 – Dødstallet efter det voldsomme, israelske angreb 14. maj mod palæstinensiske

demonstranter på Gazas grænse er nu oppe på 61 dræbte mennesker, med 2.700 sårede, heraf næsten halvdelen fra åben ild. Dette fandt sted samme dag som den ceremonielle åbning af den nye amerikanske ambassade, der blev flyttet fra Tel Aviv til Jerusalem, en handling, man vidste, var en provokation, i betragtning af områdets historie.

Konfliktlinjerne blev oprindeligt trukket op i blod i Sydvestasien af britiske, geopolitiske interventioner for et århundrede siden, for at skabe vilkårlige grænser og fortsættende stridigheder. I dag fortsætter de denne praksis, i betragtning af den Londoncentrerede opposition mod drivkraften for global udvikling, der er knyttet til initiativet for den Nye Silkevej og potentialet for samarbejde mellem de »Fire Magter« – Kina, Rusland, Indien og USA, for at gøre en ende på imperiegeopolitik én gang for alle.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, opfordrede i dag til nødhandling i overensstemmelse med det Nye Paradigme for udenrigsrelationer, for fred og økonomisk udvikling. Hun understregede, at faren for en optrapning til generel krig er stor.

Under samtaler med medarbejdere sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg vil blot sige, at denne situation i Mellemøsten er virkelig farlig. Jeg mener, vi absolut også må kræve, at der må komme en efterforskning af, hvad det var, der skete – for det, der synes at være sket, er, at der var disse demonstrationer. For det første, så var resultatet af at flytte den amerikanske ambassade til Jerusalem forudsigeligt, i betragtning af, at begge sider gør krav på Jerusalem, og det er nu desværre sket. Men, da der kom demonstrationer imod dette i Gaza, skød de israelske, væbnede styrker på folk og dræbte 60 og sårede over 2.000. Dette er en grusomhed.

Situationen er naturligvis superspændt og kunne fuldstændig eksplodere. Jeg mener, at dette er meget ulykkeligt. Dette er

virkelig slemt, men fremgangsmåden må være den, at man får alle sider til at erkende, at dette kunne være lunt til en virkelig stor krig, hvis ikke den store krig. For, hvis dette fører til en optrapning mellem Israel, Hezbollah og Hamas, så kunne det hurtigt optrappe hele vejen.

Så dette er virkelig noget, der viser os, hvor tæt verden står ved afgrunden, eller Armageddon, for den sags skyld. Folk bør virkelig indse, at vi må have en ændring i den måde, hvorpå man fører politik, til et Nyt Paradigme, hvis verden skal reddes. Dette er virkelig en meget alvorlig situation, og vi bør gøre dette til en forstærket appel om, at vi må have en ændring af politikken, hvor de Fire Magter arbejder sammen om alle disse spørgsmål, for så ville denne form for destabiliseringer ikke kunne forekomme.«

Schiller   Instituttets resolution for Latinamerika   opfordrer nationer til at tilslutte sig Bælte & Vej og afslutte fattigdom

Leder fra LaRouchePAC, 14. maj, 2018 – Schiller Instituttet er begyndt at cirkulere en resolution i hele Latinamerika, der har til hensigt at fremme en bred debat om, hvorfor områdets nationer må tilslutte sig Silkevejsånden og arbejde sammen med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Resolutionen har titlen: »En appel til regeringerne, nationerne og folkeslagene i

Latinamerika: Videnskaben om at afslutte fattigdom; Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke også?«

(Kan læses her på spansk)

Resolutionen bemærker, at 200 million af de 600 million indbyggere i Latinamerika og Caribien officielt klassificeres som fattige. »Fattigdom er ikke en naturlig tilstand for menneskeheden«, fremhæver erklæringen; den kan udryddes på én generation, som Kina har gjort. »Kina har reduceret antallet af fattige mennesker fra 875 million i 1981 til 30 million i 2018 – en reduktion på 97 %! – iflg. Verdensbankens statistik. Og Xi Jinpings regering er forpligtet over for fjernelse af fattigdom overhovedet, frem til 2020. Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke?«, spørger resolutionen.

Resolutionen diskuterer dernæst, hvordan Kina har opnået dette. »Som Kina har vist, kan fattigdom fjernes med en økonomisk plan, baseret på udryddelse af spekulation og fremme af videnskabelig innovation og introduktion af de mest avancerede teknologier«, såsom byggeri af et stort netværk af højhastigheds-jernbanelinjer over hele landet. »Kinas fremgangsmåde er i overensstemmelse med den systemiske udvikling af videnskaben om fysisk økonomi, som økonom Lyndon LaRouche hen over fem årtier har udviklet og udbredt.«

Kina udvider nu sin økonomiske succes over hele planeten gennem Bælte & Vej Initiativet, som de latinamerikanske nationer må tilslutte sig, erklærer resolutionen. Anmodningen slutter med en appel i tre punkter:

»Vi opfordrer vore regeringer til fuldt og helt at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet ... På denne måde vil vores ungdom, i stedet for fattigdom og narkotika, have en fremtid med store infrastrukturprojekter.

Vi opfordrer vore politiske partier, erhvervssammenslutninger, fagforeninger og andre organisationer til at fremme en bred, national diskussion for at lære om BVI og videnskaben om

fysisk økonomi, der ligger til grund for BVI, og til indtrængende at opfordre vore regeringer til at tilslutte sig. Vi vil ikke længere tolerere tomme taler om demokrati og korrupsion. Tiden er kommet til at gøre en ende på fattigdom – og gøre en ende på de regeringer, der tolererer den.

Vi opfordrer de økonomer, journalister og andre meningsdannere – der foretrækker at ty til ideologiske slogans og geopolitiske argumenter, der har til formål at afvise Kinas beviste succes uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed, så meget som at diskutere det – til i det mindste at have så megen intellektuel ærlighed, at de offentligt diskuterer disse ideer – der, trods alt, involverer den menneskelige arts overlevelse – med repræsentanter for Schiller Instituttet, enten personligt eller gennem elektronisk opkobling til en international videokonference.«

Resolutionen er begyndt at cirkulere bredt i flere latinamerikanske lande, både gennem de sociale medier og direkte distribuering på politiske møder og stævner. For eksempel blev, under en march i forbindelse med en politisk kampagne i Colombia, 450 eksemplarer af resolutionen uddelt som flyveblad til deltagerne

---

**'Aftaler' eller krige?
Om Trump går sammen om
økonomi med Xi
og mødes med Putin, vil**

afgøre det

Leder fra LaRouchePAC, 13. maj, 2018 – En japansk avis har rejst den mulighed, at præsident Donald Trumps afgørende topmøde den 12. juni med lederen af D.P.R.K., Kim Jong-un, måske får tilslutning fra Kinas præsident Xi Jinping. Denne rapport, med en unavngiven amerikansk embedsmand som kilde, er slet ikke blevet bekræftet. Men muligheden for, at lederne af de tre våbenhvilelande i Koreakrigen vil mødes, med det inkluderede mål at afslutte krigen med en traktat, er meget betydningsfuld for, at dette topmøde vil fremme fred og økonomisk fremskridt i verden.

Det er imidlertid vigtigere, at præsident Trump træffer beslutningen om at følge sin egen kampagne for Alexander Hamiltons »Amerikanske System« for at »gøre Amerika stort igen«, eller han i stedet følger det britiske system for store profitter fra handel og billig arbejdskraft, som hans parti og rådgivere påtvinger ham.

Hvorfor? Fordi en beslutning til fordel for det Amerikanske System betyder at gå ind i et samarbejde med Kinas fremragende Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter, som i sig selv er en kulmination af årtier, og atter årtier, af, at kineserne har lært og vedtaget Hamiltons økonomi med kinesiske karaktertræk. Og det vil gøre præsident Trumps Korea-»aftale« til en succes.

Præsident Moon Jae-in fra Sydkorea har allerede fremlagt en fredsplan til den nordkoreanske leder, der omfatter byggeri af ny infrastruktur for at integrere Koreahalvøen i Bælte & Vej Initiativet; så selv om den tredje leder, der er bragt på bane for topmødet den 12. juni i Singapore, skulle vise sig at være præsident Moon, så vil det afgørende spørgsmål fortsat være det samme.

Udenrigsminister Pompeos diskussion i dag på »Fox News Sunday«

om forberedelsen til dette topmøde viste det store problem med indflydelsen, der kommer fra britisk imperieøkonomi. »Private amerikanske firmaer – og ikke amerikanske skatteborgerpenge – vil gå ind og hjælpe Nordkorea med at udvikle en økonomi for det 21. århundrede«, hvis landet opgiver sine programmer for atomvåben og ballistiske missiler, sagde Pompeo.

Disse selskabers visioner om profit vil støde samme med det integrerede projekt for atomafrustning og fred: At bringe Koreahalvøen ind i hele udviklingen med den Eurasiske Landbro, hele omfanget af ny konnektivitet fra Japan til Paris og Madrid.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde til Kinas Weixing Satellite Communications, at, hvis Trump vælger den britiske model, vil det føre til en dybtgående, økonomisk krise for USA og verden. »Under sådanne omstændigheder vil hele det transatlantiske system synke ned i kaos. Hvis han går ... med Bælte & Vej Initiativet, vil dette nye, økonomiske fællesskab i Eurasien få den direkte modsatte virkning.«

Præsident Trump har fortsat med at have denne impuls, selv med konfliktspørgsmålet om handel med Kina. Den 13. maj tweetede han, »præsident Xi fra Kina og jeg arbejder sammen for at give et massivt, kinesiske telefonselskab, ZTE, en måde, hvorpå det kan komme tilbage i erhvervslivet, hurtigt. For mange jobs i Kina tabt. Handelsministeriet instrueret i at få det gjort!«

Bælte & Vej kan entydigt få Trumps Korea-»aftale« til at fungere.

Præsidenten ønsker tydeligvis en omfattende Mellempøsten-»aftale« med Iran og mener, at intensivt økonomisk pres – bedre kaldet finanskrigsførelse – vil skaffe aftalen. Men han har retning direkte mod den britiske, geopolitiske fælde. Britiske efterretningsaktiver i Israel og Saudi-Arabien ønsker ikke en ny Iran-»aftale«, men en Iran-krig, endnu et trin på nedstigningen i krigene fra Irak til Libyen, Syrien og Yemen,

der fører til krigshelvedet med atommagten Rusland.

Trump kan intet opnå i Sydvestasien uden topmødet med Putin, som han tydeligvis ønsker, og som britisk og amerikansk efterretning er rasende for at forhindre ham i at få.

Igen, fra Weixing Satellite Communications 13. april, »I et interview med nærværende nyhedstjeneste, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, at, jo hurtigere, præsident Trump og den russiske præsident kan mødes, desto hurtigere kan de gøre en ende på faren for en konflikt. 'På præcis det tidspunkt, hvor præsident Trump gav udtryk for dette ønske, blev mange operationer i USA sat i gang for at forhindre dette i at finde sted'.«

Helga Zepp-LaRouches forudsigelse her involverer ligeledes, at Trumps USA selv vender tilbage til det »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, som det specificeres i de »fire nye love«, som hendes mand, Lyndon LaRouche, foreslog i 2014. Disse forholdsregler begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven, der vil bryde de største Wall Street-banker og Londoncentrerede banker op, uden hvilket det finanskrak, hun advarede om, kan bortfeje alle »aftaler«.

Foto: Præsident Trumps rejse til Tyskland og G20-topmødet. Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping. 8. juli, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Hvis Roosevelt havde levet

Leder fra LaRouchePAC, 10. maj, 2018 – Midt i de seneste ugers begivenheder, der er uden fortilfælde, minder gårsdagens fejring af Sejrsdagen i Moskva, der fejrer afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, og især præsident Putins dybt

bevægende hyldest til dem, der rundhåndet gav alt for at besejre nazisterne, os om vores amerikanske præsident Franklin Roosevelt, der, udslidt, var bukket under blot få uger før nazismens endelige nederlag. Roosevelts død på dette tidspunkt frastjal denne generation det løfte om verden efter krigen, og Amerika efter krigen, han så længe havde planlagt og kæmpet for.

Statsmanden Lyndon LaRouches tale i New Delhi fra 3. dec., 2008, »Tiden for et nyt system er kommet«, hvor han første gang foreslog »Firemagtsaftalen«, genskaber Franklin Roosevelts tankegang fra dengang, gennem en prisme af LaRouches mere avancerede koncepter frem til nutiden.

Lyndon LaRouche sagde, »Vi må have en koalition af kræfter på planeten, der er stærk nok, og som i tilstrækkelig grad forstår sin gensidige egeninteresse, til at genindsætte den form for kontrol, som USA forsøgte at promovere under Franklin Roosevelt. Mod slutningen af krigen sagde Roosevelt, i forbindelse med Kina og i forbindelse med Sovjetunionen, samt andre lande, man behøver ikke synes om det andet land; man behøver ikke synes om dets regering; man behøver ikke synes om dets politik. Det, man må gøre, er at etablere et internationalt kontrolsystem, under hvilket man ikke har ting, der løber løbsk, og som udgør trusler. Man må simpelt hen have traktatlige organisationer eller lignede ting, der svarer til traktatlige organisationer, hvor folk har en sådan interesse i at bevare traktat-organisationen, at de vil regulere sig selv og deres eget land. Og man kan få samarbejde omkring dette.«

Det var sådan, Roosevelt havde til hensigt at sammensætte en verden efter krigen med Stalins Rusland, Kina og Indien. Men hans efterfølger, Harry Truman, tilbød at mødes med Stalin, så snart denne kunne komme til USA – hvilket Truman udmærket vidste, Stalin aldrig ville gøre. Modellen for efterkrigstidens Tyskland skulle være det, vi har set i Østrig – neutralitet befriet for militær besættelse. Et forenet Tyskland ville have blomstret – men det skulle ikke være

således. Koreakrigen, der har truet os fra dens begyndelse i 1950 og frem til nutiden, gav Stalin en mulighed for at slå tilbage mod angloamerikansk militært pres i Europa, gennem en ubevogtet bagdør i Asien. I tilbageblik fulgte der en anden form for mareridt efter Anden Verdenskrig, fordi Roosevelt døde, og hans planer og idealer blev begravet sammen med ham af britisk imperialisme.

Inden for sin Firemagtsaftale foreslog LaRouche at bruge den amerikanske forfatnings enestående træk til at forankre udstedelsen af massive mængder af kreditskabelse til produktiv investering, med vægt på infrastruktur. Der findes ingen måde, hvorpå man kan gå i gang med at transformere de millioner af ufaglærte arbejdere i Indien, for eksempel, til faglært arbejdskraft, uden en massiv skabelse af infrastruktur.

Tilbage i 1945 mislykkedes det for os at skabe den verden efter krigen, som vore helte forventede og fortjente. I stedet for dette lysende løfte, tilbragte vi et helt liv under truslen om atomkrig – en trussel, der stadig består den dag i dag. Men i dag er der åbnet op for et nyt alternativ, takket være Lyndon LaRouches kreative vision, centreret omkring Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kinas præsident Xi Jinping, og i hvilket flere end 100 lande nu deltager.

I dag blev Mahatir Mohamad, i en alder af 92, genindsat som premierminister for Malaysia 15 år efter, han sidst forlod denne post, og han er således den ældste, valgte leder i verden. Mahatir Mohamad er velkendt på internationalt plan for sin åbenlyse enighed med Lyndon LaRouche, for eksempel, med hensyn til George Soros. Han tiltræder embedet som en verdensleder, der er muslim, og som også frem for alt andet er en stærk tilhænger af Bælte & Vej Initiativet, som han i dag sagde, han havde detaljeret foreslået i et personligt brev til præsident Xi Jinping.

Mahatir Mohamads lederskab og støtte til Bælte & Vej Initiativet er ikke alene vigtigt for Sydøstasien, men også

ekstremt vigtigt for Mellemøsten, der nu er i færd med at blive angrebet af en farlig stedfortræderkrig. Bælte & Vej er det tvingende nødvendige svar for Sydvestasien – som Lyndon LaRouche i mere end 40 år har foreslået, og som Franklin Roosevelt ville være enig i.

Se Lyndon LaRouche: »**The Time Has Come for a New System**«, *EIR*, 19. dec., 2008.

Foto: Den russiske præsident Putin under militærparaden, der markerer 73-året for Sejr i den Store Patriotiske Krig 1941-45. Et minuts stilhed. 9. maj, 2018. (en.kremlin.ru)

Leibniz havde ret: Korea beviser, man kan ændre det værste til det bedste, hvis den politiske vilje er til stede

Leder fra LaRouchePAC, 8. maj, 2018 – Alt imens massemedierne sørgede for, at den vestlige verdens opmærksomhed i dag var naglet til præsident Trumps tale, hvor han annoncerede, at USA trak sig ud af Iranaftalen – baseret på endnu en række britiskfabrikerede Store Løgne – så foregik dagens store begivenheder, der faktisk ændrer verdenshistorien, alle sammen på den asiatiske front.

* Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt et todages overraskelsesmøde den 7.-8. maj med den nordkoreanske leder Kim Jong-un i den kinesiske havneby Dalian, hvor de

diskuterede vejen frem på Koreahalvøen. Kim erklærede: »Så længe, relevante parter opgiver deres fjendtlige politikker og fjerner sikkerhedstrusler mod D.P.R.K., er der ingen grund til, at D.P.R.K. skal være en atomvåbenstat, og atomvåbenafrustning kan realiseres ... Jeg håber at opbygge gensidig tillid med USA gennem dialog.«

* Den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins forslag til nordkoreanerne om et »Nyt økonomisk kort over Koreahalvøen« skal angiveligt involvere byggeriet af »tre bælter«: en jernbane fra Sydkorea gennem Nordkorea og videre ind i Rusland; en jernbane, der løber i øst-vestlig retning langs det, der nu er den demilitariserede zone, eller DMZ; og endnu en nord-sydgående jernbane, som forlænges ind i Kina – og herfra kobler op til hele Bælte & Vej. Asiatiske medier promoverer ligeledes det historiske projekt for Tumen-floden som en del af pakken for politikken for Koreahalvøen.

* Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankom i dag til Japan til det første besøg af den kinesiske premierminister i otte år, til bilaterale diskussioner og til dernæst at deltage i det 7. ledermøde for Japan-R.O.K. (Republikken Korea; Sydkorea) den 9. maj. Li udtrykte sine forventninger om, at »de tre lande vil cementere tillid og søge samarbejde og bidrage til regional udvikling, fremgang og fred«.

Asien er stedet, hvor fremtiden i dag bygges, erklærede Helga Zepp-LaRouche. Det er den eneste del af verden, der vokser økonomisk, så meget, at det er lokomotivet, der trækker de øst- og centraleuropæiske økonomier og enhver anden nation, der er begavet nok til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Der finder ingen reel økonomisk vækst sted i Europa eller USA, og der kan heller ikke komme nogen, før også de opgiver Det britiske Imperiums finanssystem, tilslutter sig Bælte & Vej og følger Lyndon LaRouches politik, der er nedfældet i de Fire Love.

»Det, der er ved at vokse frem, er et nyt sæt relationer

mellem nationer«, understregede Zepp-LaRouche, »nye relationer, baseret på win-win-samarbejde med færdsel i begge retninger«. Disse nye relationer er allerede i kraft, og de udgør kernen i det Nye Paradigme, som på lang sigt alene kan sikre den menneskelige races overlevelse.

De projekter, der nu diskuteres og bygges – Tumen-floden, Koreas »tre bæltter«, Transaqua i Afrika – er alle sammen *vore* projekter og politikker, som i årtier er blevet specificeret og promoveret af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere. Og nu bevæger verden sig i denne retning; *vores* retning.

Det er tåbeligt og selvmorderisk at lade som om, dette fremvoksende Nye Paradigme ikke eksisterer, erklærede Zepp-LaRouche. De, der, ligesom Tysklands Angela Merkel, der belærer nationerne i Øst- og Centraleuropa om, at de ikke bør tilslutte sig Bælte & Vej, fordi EU har en bedre, mere »gennemskelig«, mindre »korrupt« »Europæisk-asiatisk Plan for Konnektivitet«, gør sig selv til grin over hele planeten. Selv enhver struds med respekt for sig selv er begyndt at hive hovedet op af sandet, for ikke at blive sammenlignet med Merkel, Macron og May.

Koreahalvøen, understregede Zepp-LaRouche, er et bevis på princippet om, at de værste situationer i verden kan transformeres til de bedste, så længe den politiske vilje er til stede – og i Korea har denne vilje vist sig at være der, kommende fra Kina, Rusland og USA.

Med det Nye Paradigme, der nu er ved at blive til virkelighed, og med Det britiske Imperiums finanssystem, der er ved at kollapse, er Imperiet nu i en situation, hvor de ikke kan vinde; men de kunne stadig lykkes med at få hele verden til at omkomme i flammehavet sammen med dem. De står tilbage med muligheden for at fremprovokere krige – som det er deres plan med den Iran-politik, som Trump i dag formulerede – og forlade sig på befolkningens godtroenhed med f.eks. at tolerere Det britiske Imperiums statskupforsøg mod Trump-administrationen.

Det er vores opgave, ifølge Zepp-LaRouche, at »uddanne befolkningen i det strategiske billede, hele billedet«, så de indser den eksistentielle fare, som britisk geopolitik frembyder, og således, at de kan handle på grundlaget for, at dette er den bedste, og muligvis sidste, mulighed for at redde civilisationen.

Foto: Præsident Moon Jae-in (højre) og den nordkoreanske leder Kim Jong-un havde en kort samtale forud for deres topmøde, i lobbyen i Peace House, stedet for det Interkoreanske Topmøde 2018, i Punmunjeom den 27. april. (2018 Inter-Korean Summit Press Corps)

Det, der står på spil, bag tirsdagens præsidentielle annoncering

Leder fra LaRouchePAC, 7. maj. 2018 – Det af britisk efterretning anstiftede forsøg på at »kuppe« præsident Donald Trump gennem afsættelse eller lyssky retsforfølgelse, udkæmpes nu med mere og mere kraft. Lyndon LaRouches bevægelse har bidraget bravt til denne kamp gennem sit »Mueller-dossier«.

De britiske geopolitikeres fremstød for at tvinge Trump ud af præsidentskabet er nu blevet en total krigskonfrontation med Rusland og Kina, som bruger iscenesatte begivenheder til at forsøge at tvinge Trump ind i krige, hvis de ikke kan tvinge ham ud. De »udbryder-allierede« Israel og Saudi-Arabien bedriver krigsmageri imod Iran, Syrien og Libanon og begår folkemord imod Yemen; men de virkelige mål er Rusland og Kina.

Husk, at *formålet* for kampen mod det britiske anti-Trump-kup

var et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem store nationer, for fred og en genopretning af den økonomiske proces efter det ødelæggende London/Wall Street-krak i 2007-08 og Bush- og Obama-administrationernes konstante krige. Trumps planer for et sådant samarbejde og en sådan genopbygning, og imod sådanne krige, var grunden til, at amerikanerne kæmpede for at bevare ham i embedet. Det var grunden til, at de britiske geopolitikere og eliterne fra »Gamle Europa« erklærede ham krig.

For faktisk at besejre det britiske kup mod præsidenten kræver det, at vi besejrer den britiske krigskonfrontation mod Rusland og opnår dette nye paradigme. Og amerikanere kan ikke søge fred og økonomisk genoplivning samtidig med, at de tolererer forsøget på at tvinge præsident Trump ud – for i stedet at bringe en krigspræsident ind, som vi ikke behøver nævne her, og en Kongres, der forsøger at vedtage sanktioner, der fører til krig.

I det årti, der er gået, siden dette forfærdelige, globale krak og økonomiske kollaps i 2008, har Kina båret faklen for økonomisk vækst og for kredit til ny og mere produktiv vækst, næsten alene. I Bælte & Vej Initiativet, der har eksisteret siden 2013, og som Rusland har tilsluttet sig, og med voksende støtte fra Japan og samarbejde fra Indien, ligger det nye paradigme, som menneskeheden behøver.

Det boomer: Handel mellem Kina og de 71 nationer, der nu på signifikant vis deltager i Bælte & Vej, røg op på \$1,45 billion i 2017 med en stigning på mere end 10 % om året. Det er mere end handlen mellem USA og Kina og handlen mellem Vesteuropa og Kina lagt sammen, og med en næsten ligelig balance mellem eksport og import til og fra Kina. Disse lande bygger i fællesskab nye, højteknologisk infrastruktur, der øger deres befolkningers produktivitet.

I modsætning hertil klagede tyske industriselskaber i denne uge bittert til deres regering over, at de seneste, anti-

russiske sanktioner gav dem store tab og sagde, »Behovet for en politisk strategi for deeskalering er åbenlyst klart. Der er politikere nok, der forårsager konflikter eller vælger en konfronterende fremgangsmåde. Vi har brug for folk, der bygger broer, folk, der har modet til at indsætte deres politiske kapital til fordel for gensidig forståelse.« En sjælden indsigt for Tyskland.

Ved ikke at vedtage et nyt paradigme, står USA over for endnu et finanskarak; og det spilder den stærke relation, præsident Trump har med Kinas præsident Xi Jinping og tydeligvis ønsker at have med Ruslands præsident Putin.

Produktivitet er det, den amerikanske, såkaldte »genrejsning« mangler; produktivitet og kreativitet i betydningen af Lyndon LaRouches »Fjerde Lov«, som kræver et »forceret program for fusionskraft og rumforskning«. LaRouchePAC's brochure, *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*[1], er nu ude i en tredje, massecirkuleret udgave til dette formål.

[1] Se også LaRouchePAC Monday Update: A Strategy for Victory: LaRouchePAC's 2018 Campaign to Win the Future, <https://www.youtube.com/watch?v=3geTipW7Wkw>

Foto: Præsident Donald J. Trump går om bord på Marine One på Joint Base Andrews. 5. maj, 2018. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Krig eller fred

– Det afgørende øjeblik er

kommet

Leder fra LaRouchePAC, 6. maj, 2018 – Den fremvoksende løsning på den længe betændte Koreakrise frembyder en positiv model: uanset, hvor umedgørlig, en situation synes at være; hvis verdens store magter kan arbejde sammen, kan ethvert problem overvindes. Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin arbejdede sammen hen mod et fælles mål, der giver alle sider, inklusive Kim Jong-un, mulighed for at have tillid til processen som helhed. Med den Nye Silkevejs udviklingsproces, der ligger bag den politiske dialog, kan win-win-resultatet klart ses af alle partier.

Hvorfor kan denne proces ikke anvendes på de andre krisepunkter? Det britiske Imperium har altid været beroende på sådanne regionale kriser, som i de fleste tilfælde oprindeligt blev skabt af briterne selv, for at tvinge de globale magter til at stille op på modsatte sider – arabere versus jøder; sunni versus shia; Øst versus Vest. Hvis USA ophørte med at spille håndhæver for disse britiskkontrollerede konflikter og i stedet gik sammen med Kina og Rusland i den Nye Silkevejsånd, kunne alle disse konflikter relativt hurtigt blive løst, som i Korea.

Trump har insisteret på, at USA må ophøre med sin rolle som »verdens politibetjent« på vegne af Imperiet – og alligevel skriger krigspartiet i USA nu på krig mod Iran, krig mod Rusland over Ukraine og på en permanent kolonialistisk besættelse og opsplitting af Syrien. USA's flåde har netop gendannet den Anden Flåde til at afpatruljere Nordatlanten – flåden var blevet de-aktiveret i 2011 – baseret på det vanvittige forslag, at Rusland og Kina pludselig er blevet »stormagtstrusler« mod USA, som den nye Nationale Forsvarsstrategi erklærer. Det samme krigsparti giver også troværdighed til de svindelagtige påstande, som Bibi Netanyahu har præsenteret, nemlig, at Iran »stadig« fremstiller atomvåben, på trods af IAEA's offentlige tilbagevisning af

denne løgn.

Alt imens Kinas Bælte & Vej danner grundlaget for det store potentiale for et nyt paradigme for menneskeheden, baseret på udvikling og fælles fremskridt, så er det vestlige banksystems risikable system det, der danner grundlaget for briternes og deres aktiver i USA's fremstød for krig. Økonom og historiker Nomi Prins skrev i sidste uge: »I dag står vi meget tæt – hvor tæt, ved vi endnu ikke – ved randen af en farlig, finansiel afgrund. De risici, som de største af de private banker udgør, eksisterer stadig, men nu er de endnu større, end de var i 2007-08 [henved 40 % større, -red.], og opererer nu i en arena af endnu mere gæld.« Uden en gennemførelse af det totale LaRouche-program – med en genoprettelse af et videnskabsdrevet program for fusionskraft og udforskning af rummet, skabelse af statslig bankpraksis for at skabe statslig kredit til realøkonomien, samt en Glass/Steagall-reform af det bankerotte finanssystem – er der ingen mulighed for, at denne boble ikke snart brister. Imperiets finansherrer ville foretrække krig – ikke blot en lokal krig, men en krig med Rusland og Kina, hvis samarbejde i Bælte & Vej truer deres plyndringsrettigheder i udviklingslandene.

Den største fare for Imperiet er, at Trump vil leve op til sin plan om at etablere venskabelige relationer med både Rusland og Kina og således bryde denne imperieopsplitning. Russiagate-kupforsøget mod Trump er britisk efterretnings respons til denne fare. I den forgangne uge tildelte den amerikanske føderale dommer T.S. Elliott III dette kupforsøg et slag og sagde til Muellers heksejagt-team, at de langt havde overskredet deres mandat og havde anklaget Trump-medarbejdere, der overhovedet intet som helst havde at gøre med nogen som helst forbindelse til Rusland, udelukkende for at tvinge dem til at »syng« eller »komponere« information, der »ville reflektere tilbage til hr. Trump og føre til hans retsforfølgelse eller afsættelse, eller hvad som helst«.

Retssystemet i USA er blevet undergravet, med begyndelse i

George Bush' Patriot Act, NSA's masseudspionering af befolkningen og efterretningssamfundets korrupsion under både Bush og Obama. Dette korrupte system er nu selv på anklagebænken.

Spørgsmålet om krig eller fred vil ikke blive afgjort på baggrund af nogen af disse krisesituationer, men derimod af, om det amerikanske folk i sig finder viljen til at adressere dem alle på én gang, for at skabe det Nye Paradigme, med LaRouches Fire Love og USA's deltagelse i den Nye Silkevej, på globalt plan. Den reviderede LaRouchePAC-brochure om denne nødvendighed, *LaRouche's Four Laws – America's Future on the New Silk Road* (LaRouches Fire Love – Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej), er nu udgivet og tilgængelig for distribution. Gå til den som død og helvede.

Foto: Præsident Moon Jae-in og formand for Kommissionen for Statsanliggender Kim Jong-un inspicerer æresgarden under den officielle velkomstceremoni foran Fredshuset, Panmunjeom. 27. april, 2018. (Inter-Korean Summit Press Corps)